

talelser, jeg allerede har fremsat, mene, at det vilde være forsvarligt i Tider som disse, hvor det gælder om at give de mange ledige Hænder noget at bestille, at sætte Udførelsen af dette Projekt i Gang i Stedet for at sylte det. Jeg vil haabe, at Ministeren vil udtale sig saa velvilligt, at der kan være Haab om, at vi i en meget nær Fremtid kan faa Arbejdet paabegyndt. Ogsaa for Lodsejerne paa den Strækning, Banen skal gennemløbe, kunde det have sin Betydning snarest muligt at faa at vide, om Banen overhovedet kommer, og det er vel ogsaa af Interesse for Statsbanerne, at der ikke bliver bygget mere paa det paagældende Areal, hvorved Projektets Gennemførelse vil for-
dyres.

Hækkerup: Jeg baade beklager og undrer mig over, at det Samraad, der har været afholdt, og de Undersøgelser, der har været anstillet angaaende en eventuel Udvidelse af Haslev Station, ikke er resulteret i, at den Bemyndigelse til at erhverve den hertil nødvendige Jord, som Ministeren søgte i Fjor, er blevet genoptaget i Aar. Jeg har nu faaet en Forklaring af den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, men jeg har vist ikke rigtig forstaaet denne Forklaring. Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard hævdede, at Finansudvalget var kommet til den Opfattelse, at Stationen var stor nok i Øjeblikket, og at der var rigelig Plads til de Sporanlæg, som i Øjeblikket var nødvendige. Dette er jo sikkert rigtigt, men naar man fra Jernbaneautoriteternes Side i Fjor ønskede at erhverve Jord, var det, fordi de var af den bestemte Opfattelse, at den nuværende Stationsplads ikke vilde være tilstrækkelig stor i Fremtiden, hvis man skulde regne med en fortsat Udvikling af Haslev Station i Lighed med, hvad Tilfældet hidtil har været, og i Lighed med, hvad Tilfældet er paa andre tilsvarende Jernbanestationer. Ordføreren udtalte, at man ikke med Rimelighed kunde forlange, at man nu skulde tage Bestemmelser om Udvidelser, som først vilde blive nødvendige om 10 Aar. Jeg er ganske uenig med den ærede Ordfører, jeg mener, at man virkelig maa kunne forlange af Jernbaneledelsen, at den skal være saa forudseende, at den i rette Tid kan træffe Dispositioner, som de næste 10 Aars Udvikling vil gøre nødvendige. Forholdet er nemlig dette, at hvis man ikke erhverver Jorden nu, vil det sikkert blive umuligt at erhverve de paa-tænkte Arealer, og saa vilde Betingelserne

for Udviklingen af Haslev Station og derved for en væsentlig Del af Haslev By blive forringet. Det er meget muligt, at Stationen, saaledes som man gør gældende, i Øjeblikket er stor nok, og det er ogsaa muligt, at Stationen kan optage noget mere Trafik, men dog kun en begrænset Mængde og kun ved, efter hvad sagkyndige oplyser mig om, at gøre den daglige Drift betydelig dyrere, fordi Stationen er for smal og af en uforholdsmæssig Længde. Naar man er kommet til det foreliggende Resultat, maa det aabenbart være paa Grundlag af de Henvendelser, der i Fjor fandt Sted fra visse i egen Indbildning meget betydelige Kredse i Haslev. Jeg skal ikke komme ind paa, hvilke Motiver disse Kredse har haft for deres Henvendelser, men man har i alt Fald overmaade svært ved at se de almene Interesser bag deres Henvendelser. Alle, der repræsenterer den offentlige Mening og de offentlige Interesser i Haslev: Sogneraadet, Handels- og Haandværkerforeningen, Arbejderforeningen o. s. v., er enige om det ønskelige i, at en Udvidelse af Stationen sikres, medens Betingelserne er til Stede derfor. Jeg beklager derfor meget Udfaldet af denne Sag og vil henstille til den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg at tage Spørgsmaalet op til fornyet Overvejelse, og jeg vil haabe, at de saa maa komme til et andet og bedre Resultat. Hvis det ikke bliver Tilfældet, er jeg bange for, at baade Haslev By og Statsbanerne i Løbet af faa Aar i høj Grad vil fortryde, at de ikke tog Tiden i Agt og traf de nødvendige Dispositioner i rette Tid.

Sundbo: Jeg vil gerne takke den ærede Ordfører (Stengaard-Kirkegaard) for de Udtalelser, han fremsatte angaaende Statsbanernes Krav paa Erstatninger ved Nedlæggelse af Niveauoverskæringer. Der anvendes noget i Retning af et Rædselsregimente fra Statsbanernes Side for at faa Kommunerne til at give de størst mulige Bidrag, og i Virkeligheden er det ganske urimeligt, at Kommunerne skal betale de Fordele, som Statsbanerne selv ønsker, og som de i høj Grad har Trang til. Der er ogsaa fremkommet stærke Klager over, at Statsbanemyndighederne ved Forhandlingerne om en saadan Sag ved en vestjydsk Station var optraadt meget kraftigt overfor en Sogneraadsformand, som tilfældigvis ogsaa var Assistent ved Statsbanerne. Et saadant Forhold synes jeg er ganske utilbørligt, der bør selv-